

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 100/2016-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. februára 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED], obaja bytom [REDACTED], vo veci namietaného porušenia ich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Košice II č. k. Er 2782/01-55, 1 Er 2782/2006-166 z 31. marca 2011, uzneseniami Krajského súdu v Košiciach č. k. 1 CoE 153/2006-74 a sp. zn. 4 CoE 177/2011 z 18. októbra 2013 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 ECdo 24/2015 z 29. apríla 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. decembra 2015 doručená sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED], obaja bytom

██████████ (ďalej spolu len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) č. k. Er 2782/01-55, 1 Er 2782/2006-166 z 31. marca 2011 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“), uzneseniami Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 1 CoE 153/2006-74 a sp. zn. 4 CoE 177/2011 z 18. októbra 2013 (ďalej len „uznesenia krajského súdu“) a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 ECdo 24/2015 z 29. apríla 2015 (ďalej len „uznesenie najvyššieho súdu“).

Sťažovatelia v sťažnosti uviedli:

«Exekučné konanie sa malo zastaviť, nakoľko som dňa 24.6.2002 Sociálnej poisťovni... zaplatila 50.000,- Sk (1.659,70 €) a v tom čase pozdlžnosť na poistnom predstavovala cca. 32.000,-Sk. Zvyšná časť predstavovala penále. Na základe generálneho pardónu, ktoré vydal bývalý minister ÚPSVaR ██████████, som mala preplatok na poistnom vo výške cca 18.000,- Sk.

Z hore uvedených faktov a skutočností sa mala exekúcia zastaviť a... v roku 2006 nemohlo prísť k dražbe nášho majetku, nemohlo dôjsť k príklepu vydražiteľovi (moji susedia a zároveň predseda spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov ██████████ ██████████) súdom - Okresný súd Košice II, ktorý je nepríslušným súdom, príslušný súd je Okresný súd Košice I. Exekútor ma nikdy neinformoval, že príklep bol udelený a Okresný súd Košice II, ma nikdy neinformoval, že príklep bol schválený.

Okresný súd Košice II, ako nepríslušný súd, príklep schválil na základe návrhu na schválenie príklepu zo dňa 1.8.2006 a počet príloh na schválenie príklepu mal len 5 príloh.

Dôkaz sa nachádza na strane 19 súdneho spisu, pokiaľ súdny spis nie je prečíslovaný. V návrhu na schválenie príklepu zo dňa 1.8.2006, v pečiatke súdu sa uvádza počet príloh 5 a všetkých 5 strán, ktoré tvorili súdny spis, sme prekopírovali. Súdny spis nemal súdno znalecký posudok, ani súhlas oprávneného na dražbu nehnuteľnosti.

Dôkaz: Oznámenie o previerke exekučného - súdneho spisu, v ktorom sa uvádza:

„Súdny exekútor vykonal dražbu nehnuteľnosti povinného uvedenej v upovedomení o spôsobe vykonania exekúcie 10.júla 2006 na základe dražobnej vyhlášky vydanej 6. júna 2006, bez predchádzajúceho súhlasu oprávneného na predaj nehnuteľnosti povinného bez vypracovaného znaleckého posudku. Svojím konaním porušil ust. § 134 odst. 1 a § 140 odst. 1 Exekučného poriadku.“

... Ministerkou spravodlivosti SR bol daný návrh Slovenskej komore exekútorov na zbavenie výkonu funkcie exekútora. V návrhu sa uvádza :

„V bode 1/ navrhovateľ kladie disciplinárne obvinenému za vinu, že v exekučnom konaní EX 223/2001 bezdôvodne nekonal od vydania dražobnej vyhlášky 5. júna 2002 do vydania upovedomenia o oceňovaní nehnuteľností zapísaných na [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] 2. mája 2006, celkom 47 mesiacov.

V bode 2 vykonával exekúciu predajom nehnuteľnosti zapísaných na [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], bez predchádzajúceho súhlasu oprávneného.

V bode 3 vydal dražobnú vyhlášku o dražbe nehnuteľnosti 6. júna 2006, predtým, ako bol vyhotovený znalecký posudok 16/2006, ktorý súdna znalkyňa vyhotovila 9. júna 2006 a rovnako predčasne 7. júna 2006 vydal exekútor opravu dražobnej vyhlášky.

V bode 4 vykonal exekúciu predajom nehnuteľnosti nad rozsah zostatku vymáhanej pohľadávky 31.484,- Sk a nevykonával exekúciu iným spôsobom.

Navrhovateľ konštatoval, že týmto konaním disciplinárne obvinený sa dopustil závažného disciplinárneho previnenia tým, že v hode 1/ porušil ustanovenia článku 48 ods. 2 Ústavy SR a článku 6/ ods. 1 Dohovoru na ochranu ľudských práv a základných slobôd.

V bode 2/ porušil ustanovenia § 140 ods. 1 Exekučného poriadku.

V bode 4/ porušil ustanovenia § 61 b Exekučného poriadku

A preto navrhol, aby disciplinárna komisia SKE mu uložila, za zavinenie porušenie povinnosti súdneho exekútora, pri výkone exekúcie v exekučnom konaní Ex 468/2008, ktorým sa dopustil závažného disciplinárneho previnenia, podľa § 220, ods. 2 EP.

Disciplinárne opatrenie podľa § 221, ods. 2 písm. c Exekučného poriadku, zbavenie výkonu funkcie exekútora.“

Zúčastnil som sa rozvrhu výťažku a v zápisnici o rozvrhu výťažku som v jednotlivých bodoch uvádzal výhrady, najmä na výšku hotových výdavkov exekútora, odmenu exekútora vo výške 1 031,89 €, čo je 100 % oproti vymáhanej sume 1 045,07 €.

Okresný súd Košice II, Krajský súd v Košiciach a dovolací súd Najvyšší súd SR neakceptovali žiadnu z mojich argumentácií a dôkazov a vôbec sa nezaoberali mojimi námietkami, že rozvrh výťažku schválili bez zápisnice o rozvrhu výťažku, ktorú som vlastnoručne podpísal a v zápisnici uviedol svoje námietky proti rozvrhu výťažku!

... aj napriek môjmu odvolaniu a poukazovaniu na nezákonnosť písomným dôkazom a nálezom Ministerstva spravodlivosti SR a rozhodnutím Slovenskej komory exekútorov, Okresného súdu Košice II, Krajský súd v Košiciach potvrdil uznesenie Okresného súdu Košice II. Taktiež Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol moje dovolanie»

Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Uznesením Okresného súdu Košice II, sp. zn. Er 2782/01-55 a 1 Er 2782/2006-166 zo dňa 31.3.2011, uznesenia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1CoE/153/2006-74 a uznesenia Krajského súdu v Košiciach 4CoE 177/2011 zo dňa 18.10.2013, a uznesením Najvyššieho súdu SR 2ECdo24/2015 zo dňa 29.4.2015 Základné právo, vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 dohovoru o ochrane ľudských práv. Porušené bolo.

2. Zrušuje uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v Bratislave, sp. zn. 2ECdo 24/2015 zo dňa 29.4.2015.

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4CoE 177/2011 zo dňa 18.10.2013 zrušuje a prikazuje mu vo veci znovu konať a rozhodnúť. ...

Žiadam Ústavný súd o pridelenie zákonného zástupcu na moju právnu ochranu...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania.

Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd konštatuje, že sťažovatelia s návrhom nedoručili uznesenie okresného súdu, uznesenia krajského súdu a uznesenie najvyššieho súdu, proti ktorým sťažnosť smeruje.

V súvislosti s uvedenými nedostatkami ústavný súd pripomína, že tieto nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti.

Ústavný súd navyše dodáva, že k sťažnosti nie je priložené ani splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľov advokátom. K žiadosti sťažovateľov o „*pridelenie právneho zástupcu*“ ústavný súd uvádza, že prijatím zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Z. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov bolo v Slovenskej republike na sprístupnenie právnej pomoci osobám v hmotnej núdzi zriadené Centrum právnej pomoci.

S účinnosťou od 1. januára 2012 sa systém sprístupňovania právnej pomoci osobám v hmotnej núdzi prostredníctvom Centra právnej pomoci vzťahuje aj na väčšinu konaní pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy. S účinnosťou od 1. januára 2012 došlo totiž k zmene ustanovenia § 30 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého účastníka, ktorý požiada o ustanovenie advokáta a u ktorého sú predpoklady, aby bol oslobodený od súdnych

poplatkov, súd odkáže na Centrum právnej pomoci. O tejto možnosti súd účastníka poučí. Ústavný súd však zároveň konštatuje, že aj v prípade, ak by sťažovatelia predložili splnomocnenie udelené advokátovi na zastupovanie pred ústavným súdom, ich sťažnosť by nespĺňala náležitosti predpísané zákonom, čo bolo dôvodom jej odmietnutia. Z uvedeného dôvodu ústavný súd nepovažoval za potrebné poučovať účastníkov o možnosti požiadať o ustanovenie advokáta Centrum právnej pomoci.

Ústavný súd navyše zistil, že sťažovatelia sa opakovane obracali na ústavný súd, a preto im náležitosti podania sťažnosti ústavnému súdu musia byť známe.

Ústavný súd s poukazom na uvedené konštatuje, že sťažnosť vykazuje také nedostatky náležitostí predpísaných zákonom (nedoručenie rozhodnutí, proti ktorým sťažnosť smeruje), že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. februára 2016